

פרשת דעה

ספר
נועם ישראל
על התורה
דברים

אמרות טהורות ונתיבות יושר מאידים ומזהידים מלהיבים ומנעימ"ם
מחיות ומשמחות נפש כל חי טובעות ונוללות ממקור מים חיים נר ישראל
מאת כבוד קדושת אדוננו מורנו ורבנו עטרת ראשנו ותפארתנו

מרן רבי **ישראל ניסן** זצלה"ה

בן הרה"ק המפורסם מופת הדור פועל ישועות בקרב הארץ

מרן רבי **דוד משה** זצלה"ה

מקדעטשניף

שהאיר אור תורתו בעיר **קדית גת** יע"א במשך יובל שנים

התודה והברכה

לבנו של כ"ק רבינו בעל הנועם ישראל זי"ע
כקש"ת מרן אדמו"ר מקרעטשניף – טשעדנוביץ שליט"א
המקדיש מזמנו היקר להאיד עינינו בכל עניני הקונטרס
בלב ונפש חפצה,
ואף ערך ועמל ביגיעה רבה לברר מקחו של צדיק
ולראות את הקונטרס יוצא לאור כליל בהדרו.
יהי ה' אלקיו עמו ויאריך ימים על ממלכתו
עד ביאת גואל צדק בב"א.

יצא לאור על ידי

מכון "נועם ישראל"

רחוב האדמו"ר מחב"ד 5

שכונת רמות דוד

קרית גת

בכל עניני הקונטרס

יש לפנות להמו"ל

0583222323

כל הזכויות שמורות להמו"ל

בקניית כתבי יד הכותבים

ועדייתם, הושקעו ממון רב

ויגיעה רבה, והינם רכוש הפרטי

של המו"ל.

ועל כן לפי דין תודתנו הק'

ולחבדיל לפי החוק הבינלאומי,

אסור לשכפל להעתיק לצלם

לתרגם לאחסן במאגר מידע,

לסדר או לקלוט בכל

דרך ובכל אמצעי אלקטרוני

אופטי מבני או אחר, כל חלק

שהוא מתוכן קונטרס זה, ללא

רשות מפורשת בכתב מבעלי

הזכויות.

עימוד ועיצוב

בדרך לספר

0527663579

פרשת

ראה

פרשת ראה

שבת מברכים אלול

[תשנ"ד]

מאיר'ל זי"ע, שהיה רבו של זקניי
הק' הרבי ר' מרדכי'לע זי"ע ושל
אביו זקניי הק' הרבי ר' בער'צי
זי"ע, והם חששו על עצמם כל כך, מה
נענה אכן אצתרייהו, איך שאנו נראים,
אם מסתכל אדם על עצמו ומתבונן
צמעשיו, הרי יראה שמכף רגל ועד
ראש אין צו מתוס, כולו מלא חטא
ועוון.

וזך רומז הכתוב ראה אנבי, שיראה
ויתבונן על עצמו האיך הוא
נראה, כמו שמסתכל ורואה את עצמו
צראי, וידע ויראה כמה צריך הוא לתקן
את מעשיו.

ויתבונן וישיב אל לבו, שאם הוא
מתהלך בדרך התוה"ק
כיהודי כשר, עם זקן ופיאות, וגם

דו"ז הרה"ק הרבי ר' מאיר'ל
מפרעמישלאן זי"ע צהגיע
שבת שמזכרין צו חודש אלול, אמר
למשמשו להודיע לקהל שצצת זו לא
יערוך את שלחנו הטוהר, צאמרו, וייל
מאיר'ל האט זיך צארעכנט אז אויב ער
וועט נישט האלטן חשבון וואס עס
טוט זיך מיט די קרעטשמע, איז ער
אויס מאיר'ל, וייל ער האט נאכנישט
תשובה געטוהן, און ווי לאנג ער וועט
נישט תשובה טוהן וועט ער נישט
אריינקומען נוס טיש. [כי מאיר'ל
התבונן, שאם לא יאחו חשבון מה
נעשה עס ה'קרעטשמע', אזי אינו
מאיר'ל, כי טרם עשה תשובה, וכל זמן
שלא יעשה תשובה לא יכנס לטיש].

ואם כך אמרו הצדיקים הקדושים
הללו בדו"ז הרה"ק הרבי ר'

הצינית שלו עומדת בכשרות, ולא שינה מהלבוש המסור מאבותינו הקדושים, וכל מראהו הצינוני יראה את עצמו מתוקן בדרך התוה"ק, אז נותן לפניכם היום ברבה, שתיקון המראה והמהות, יתן לפניכם דהיינו גם לפנימיות שלכם, ברבה, לתקן את עצמו מכל נגעי עוונותיו בכל העינים, ויהיה תוכו כצרו.

החילוק ציני לצין אחרים הוא, כי לי היו יונגע יארן שהייתי מסתופף בכל קדשו של **אאמו"ר** הרה"ק זי"ע, שהיו יכולים לראות עליו צחוש מהו יראת שמים ויראת חטא, עד כדי שהשפיע יראת שמים מרובה לכל הסוצים אותו, לכל אחד כפי כליו אם פחות ואם יותר, והכל בראה גרידא זכו, לקנות היראת שמים.

וזה מה שאמרו חז"ל (ברכות לג:) על הפסוק (דברים י, יב) **ועתה ישראל** מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה וגו', אטו

יראת שמים מילתא זוטרתא היא וכו' אין לגבי משה מילתא זוטרתא היא, דיש לפרש כוונת מאמרם ז"ל דקאי על כל ישראל החוסים צלו של משה רבינו ע"ה, אשר ראו אותו צהתנהגותו, וצעל כרחם שנדצקו וספגו מיראתו, ולכן היראה להם מילתא זוטרתא.

ובמו"ב כשהיינו מהלכים סביב

אאמו"ר הרה"ק זי"ע,

היינו צעל כרחינו סופגים מיראתו והדרתו, והיה נשאר רשימתו עלינו, ולאלו שהיו צלו היתה היראה מילתא זוטרתא.

ועתה האין נתרחקנו כל כך, שכבר אין זוכרים עצודתו הקדושה, שהיתה כולה לשם שמים, כולה חטיבה אחת של צלתי לה' לצדו, בכל תנועה ותנועה.

בבר עצרו עשרים וחמש שנים מאז, ומי היה מאמין האין שאנו נראים, שאנו רחוקים כ"כ ממנו וכבר אין זוכרים אף היתה אללו כל

המחשבה צענין הצלתי לה' לצדו^א, וכל המסתופפים סביבו לא היו חשים שום צורך גשמי.

וזה פירוש הכתוב ראה אנבי הרומז להשי"ת^ב, שאם בכל דרכי האדם ומעשיו יראה תמיד רק את רצון השי"ת וללא כל פניה אחרת רק צלתי לה' לצדו, זה נותן לפניכם היום ברבה שלא תטרכו עוד לשום דבר בעולם, כי הרי לא חסר לאדם כזה שום דבר כי אם לעשות רצון ה' לשמו ית', וזה צודאי יתמלא סיפוקו.

וזה מה שדורשים מן האדם, ראה אנבי, שכל משאת נפשו יהיה לעבוד את השי"ת צתמימות וללא כל פניה זרה, ואין מבקשים ממנו מדריגות, לא מדריגות רשצ"י ולא מדריגות האר"י, כי אם את אשר הוא עושה בעבודת השי"ת שיהיה צכוונה וזה לשם שמים, וכפי צחינתו.

ובאשר יתפלל ויאמר צרוך אתה עם פירוש המלות צכוונה טהורה להשי"ת, הרי יש לזה אותה חשיבות לפני ה' כמו עצודתו של האר"י הק', שעיקר עצודתו היתה ג"כ לשם ה' אך כפי צחינתו.

ובמו"ב צזהירות מלעצור על רצון השי"ת, שאם יהודי נוהר צשמירת עיניו, וצזהזדמן לפניו ראה פסולה הוא עואם עיניו מראות צרע כדי שלא יעצור על רצון קונו, הרי זה נחשצ לפני השי"ת כעקידת יצחק, שהרי גם הוא מסר צכך את נפשו ורצונו לצבד ה'.

ואפשר ללמוד את חשיבות עצודת השי"ת צתמימות, מהמעשה הידוע שהיה אלל זקיני הבעש"ז הק' זי"ע, שהיו פעם ציוס הכפורים קטרוגים קשים, ולא מצא הצעש"ט הק' את הדרך לצטלם, עד

א. וכמו שהיה רבינו זי"ע מוכיר בשיחות על אביו הרה"ק זי"ע, שהיה אביו הק' מכנה את עבודת הבלתי לה' לבדו המושלם בלשון קדשו דער אויסגעצויגענער בלתי.
ב. וכמאמר הכתוב בעשרת הדברות אנכי ה' אלקיך.

הנדיקים שעושים עצודתם צכוונות ויחודים והיה צכווהו אף לפעול נגד המקטרגים להמתקת הדינים.

ובזה יש לפרש הכתוב ראה אנכי נותן לפניכם היום את הצרכה ואת הקללה, את הצרכה וגו' **דר"ל ראה אנכי**, שתרצה צעודתך וצקיום מצוותיך רק את אנכי ה' אלקיך, וזה הנותן לפניכם היום ברבה, וע"י זה וקללה שכל הדינים וקטרוגים רעים את הברבה, יומתקו ויתפכו ג"כ לצרכה.

ראה אנכי וגו' (יא, כו). הוא אנכי ה' אלקיך הנאמר צעשרת הדצרות. ורמזה התוה"ק צראה אנכי, שיקיים האדם שויתי ה' לנגדי תמיד (תהלים טו), כנפסק צשו"ע (אח"ח סימן א סעיף א צהגה) שויתי ה' לנגדי תמיד הוא כלל גדול צתורה וכו'.

וגם ירמוז ראה אנכי לראות ולזכור את האנכ"י הנדרש צגמ' (שבת

אשר הגיעה לשמים עצודתו של כפרי אחד, שלא ידע צורת אומיות ולא היה יכול להתפלל ככל אדם ציום הקדוש הזה, וצהיצצר ממנו להתפלל רצתה תשוקתו וצערה צקרצו שיוכל גם הוא לעצוד את השי"ת ולעשות נחת רוח לפניו, וחיפש מאשר צידו מה שיוכל צזה לעצוד את השי"ת, ומצא מענה לנפשו, לחלל צחלילו לכצוד השי"ת, וצזה תהיה עצודתו לפניו. וכאשר עשה את מעשהו, שחילל לפני השי"ת צכל לצו וצכל כחו, צמסירת נפשו לעשות נחת רוח לצורא ית"ש, צזה הוסרו וצטלו כל דצרי המקטרגים ונקרע רוע גזר הדין.

ואף שעשה מעשה של חילול יו"ט, אף מכח עצודתו התמה צמסירות נפש צלתי לה' לצדו ללא כל פניה, וכה ופעל צעצודתו צשמים מה שלא השיגו הצעש"ט הק' ותלמידיו.

רואים מכך כמה חשובה צשמים עצודה צתמימות וצכוונת

הלצ לשם שמים, שאף שהמעשה ענמו לא היה הגון, היה נחשצ יותר מעצודת

נועם פרשת ראה ישראל ה

וגם עלול חלילה לראות ראיות שאינן טובות ואסורות.

ואם נכשל ח"ו צראה שאינה הגונה, שהיא הקללה, העצה לכך ראה אנכי, שיצייר לפני עיניו את שם הוי"ה צ"ה המסוגל לטהר המחשבה. וזה חנותן לפניכם היום ברבה שהיא הטהרה, וקללה שיעציר מכס גם את הראיה האסורה שהיא צחי' הקללה.

קה), שהוא נוטריקון אגף נפשי בתיצת יהצית, שקאי על התורה הק"י שהיא כתבו של השי"ת, שנראהו תמיד לנגד עינינו ולא נשכחהו¹.

עוד יש לפרש, ראה וגו' ברבה וקללה (יא, כו). דר"ל שצכת הראיה נמצאות צרכה וקללה, שהאדם יכול לראות ראיות טובות וקדושות,

ג. עיין רש"י שם (ד"ה אנכי) מדלא אמר אני, עכ"ל. וכמו"כ הכא, מדלא אמר ראה אני, רומז לאותו נוטריקון שבאנכי.

ד. כהא דאמרינן בגמ' (ברכות ה.) על הפסוק במשלי (כג, ה) התעיף עיניך בו ואיננו, ושם ברש"י הק', אם תכפול וסגרת עיניך בתורה היא משתכחת ממך.